

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/111/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117212678
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holíč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117212678.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holíč a sudkýň: Mgr. Renáta Gavalcová a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: M. A., nar. X.XX.XXXX, bytom Z. X, K., zastúpený advokátom: JUDr. Vladimír Janíček, LL.M., Petrikovicha 5, Martin, proti žalovaným: 1. LEGATOs Recovery k.s., IČO: 47 256 184, so sídlom Mierová 56, Bratislava, 2. Platiť sa oplatí s.r.o., IČO: 45 684 618, so sídlom Mostová 2, Bratislava, 3. C. C., nar. XX.X.XXXX, B. P. XX, K., o neplatnosť dobrovoľnej dražby, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 27C/45/2017-172 zo dňa 26.11.2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaní 1 až 3 majú voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie vo výroku I. zamietol žalobu, vo výroku II. žalovaným 1 a 2 priznal nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v plnom rozsahu a vo výroku III. žalovanému 3 voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie po citácii § 44 ods. 1, § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších zmien a doplnení, § 21 ods. 2, 4, § 12 ods. 4, 5 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších zmien a doplnení, vecne odôvodnil tým, že žalobu o určenie neplatnosti verejnej dobrovoľnej dražby nemožno považovať za klasickú žalobu v zmysle § 137 písm. c) zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (určovaciu žalobu), ale za žalobu rezultujúcu z ustanovení § 21 ods. 2, 3, 4 ZoDD. Vecná legitímácia v konaní predstavuje hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Okruh účastníkov v sporovom konaní tvoria žalobca a žalovaný, a tí, ktorých za účastníkov považuje zákon, a napokon okrem žalobcu aj tí, o ktorých právach a povinnostiach sa má konať. Jedným z predpokladov úspechu žalobcu v sporovom konaní je preukázanie, že žalobca je nositeľom práva, ktoré uplatňuje v žalobe (aktívna vecná legitímácia) a žalovaný je nositeľom tomuto právu zodpovedajúcej povinnosti (pasívna vecná legitímácia). V každom súdnom sporovom konaní existuje okruh otázok, ktoré súd skúma i bez návrhu a medzi tie patrí aktívna vecná legitímácia žalobcu a pasívna vecná legitímácia žalovaného. V čase podania žaloby dňa 10.5.2017 sa na majetok žalobcu ako úpadcu viedlo konkurzné konanie, keď konkurz bol vyhlásený dňa 8.4.2015. Konkurzné konanie nie je toho času skončené. V zmysle ustanovenia § 47 ods. 5 v spojení s ustanovením § 44 ods. 1 ZoKR osobou, ktorá je oprávnená konať za žalobcu je ustanovený správca, ktorý však žalobu nepodal. Správca konkurznej podstaty žalobcu je žalovaný 1/, ktorý bol žalobcom označený ako účastník tohto konania na strane žalovaných a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Z uvedeného má súd za preukázané, že žalobca nie je aktívne vecne

legitimovaný na podanie žaloby, keď za neho je oprávnený konať ustanovený správca-žalovaný 1/, ktorý však návrh nepodal. S poukazom na nesplnenie uvedenej hmotnoprávnej podmienky, teda nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, súd žalobu zamietol.

3. Napriek skutočnosti, že žalobu podala osoba, ktorá nebola oprávnená na jej podanie, sa súd zaoberal aj namietanými dôvodmi neplatnosti dražby. K namietanému nedoručeniu znaleckého posudku žalobcovi súd uvádza, že navrhovateľom dražby bol správca konkurznej podstaty úpadcu a nie záložný veriteľ, preto v zmysle § 12 ods. 4 ZoDD dražobník nebol povinný zaslať vlastníčkovi predmetu dražby znalecký posudok na vyjadrenie v lehote najneskôr 30 dní pred dňom konania dražby. Dražobník, napriek tomu zaslal znalecký posudok, avšak nie žalobcovi (zapísanému na LV ako vlastník), ale správcovi konkurznej podstaty, ktorý je oprávnený za žalobcu konať vo veciach týkajúcich sa majetku podliehajúceho konkurzu. Správca prevzal znalecký posudok dňa 31.1.2017 a dražba sa konala až dňa 28.3.2017, teda po viac ako 30. dňoch od prevzatia posudku. Čo sa týka namietanej výšky všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti stanovenej znaleckým posudkom, žalobca síce sponchyňuje jej správnosť, avšak žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal, že všeobecná hodnota tejto konkrétnej nehnuteľnosti v čase dražby bola vyššia. Inzeráty realitných kancelárií sú len jedným z možných ukazovateľov avšak ide len o ponuky na predaj obdobných nehnuteľností, ktoré sa v inzerovanej cene nemusia realizovať. Ak by žalobca aj uniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 233/2010, podľa ktorého určenie ceny draženej nehnuteľnosti nemá za následok neplatnosť dražby. Aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20 Cdo 1083/2005 ohodnotenie nehnuteľnosti na účely dražby nepredstavuje zistenie takej ceny nehnuteľnosti, za ktorú bude predaná, ale stanovenie podkladu pre najnižšie podanie. Až samotný výsledok dražby môže odpovedať na otázku, akú má nehnuteľnosť hodnotu, za ktorú môže byť vlastne predaná. Pokiaľ je trhovú cenu nehnuteľnosti vyššia než cena uvedená v dražobnej vyhláške, tak sa táto skutočnosť prejaví pri samotnej dražbe. Podporne možno poukázať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. Obo 95/2009, podľa ktorého znalecká hodnota majetku úpadcu nie je podstatným kritériom spešazenia v konkurznom konaní, ale výšku kúpnej ceny stanovuje trh a ponuka kupujúcich. Žalobcom namietané porušenia ustanovení ZoDD neboli v konaní preukázané, dražba bola vykonaná v súlade so zákonom, aj z tohto dôvodu súd žalobu zamietol.

4. V konaní plne úspešným žalovaným vznikol nárok na náhradu trov konania, ktorý im súd priznal v celom rozsahu, nakoľko si uplatnili náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením. O nároku žalovaného 3 na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP. Plne úspešnému žalovanému 3/ nepriznal náhradu trov konania, nakoľko možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanému v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli a zároveň si náhradu trov konania neuplatnil. Súd v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodol priamo tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.2.2018 sp. zn. 7Cdo 14/2018 a z 26.10.2016 sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

5. Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, uplatniac odvolacie dôvody § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. . Podľa žalobcu jeho aktívna vecná legitimácia bola daná a Súd vychádzal, bez relevantných dôvodov, z reštriktívneho výkladu zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a vyrovnaní (ďalej ako „ZKR“) a zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej ako „ZDD“). Podľa žalobcu ust. §21 ods. 2 a 4 ZDD upravuje aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby o neplatnosť dražby, a táto je daná materiálne - zásahom do práv, a nie formálne, čo uprednostnil Súd v Rozsudku bez ohľadu na skutkové okolnosti prípadu. Zo skutkových okolností prípadu pritom vyplýva, že žalobca bol aj mohol byť dotknutý vo svojich právach a to tým, že predmetný znalecký posudok určil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti neprimerane nízko, pričom žalobca mal prirodzený záujem, aby bola táto všeobecná hodnota určená riadne a so zohľadnením trhovej hodnoty nehnuteľnosti. Ust. § 12 ods. 5 ZDD pritom priznáva vlastníčkovi predmetu dražby právo vzniesť námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby a prípadne žiadať vyhotoviť znalecký posudok iným znalcom. ZDD teda zjavne predpokladá, že znalecký posudok ohodnocujúci konkrétny predmet dražby môže zasiahnuť do práv vlastníka predmetu dražby a z toho dôvodu mu dáva právo do týchto znaleckých úkonov zasiahnuť a namietat ich. Skutočnosť, že za vlastníka predmetu dražby koná správca konkurznej podstaty alebo kto je navrhovateľom dražby, nemôže na tom nič zmeniť, pretože správca konkurznej podstaty má konať s cieľom čo možno najvyššieho spešazenia konkurznej podstaty a čo najširšieho uspokojenia veriteľov.

Ak správca, ktorý koná za úpadcu, takto podľa názoru úpadcu/dlžníka nepostupuje, má a musí mať úpadca/dlžník, ako vlastníak predmetu dražby, právo do tohto procesu zasiahnuť. Rovnako to platí aj v prípade, ak navrhovateľom dražby nie je záložný veriteľ. Súd v Rozsudku vôbec nezohľadnil to, že ust. § 21 ods. 2 a 4 ZDD sa týka základného práva žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, a to v časti na práva na prístup k súdu. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR však základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nepripúšťa jeho reštriktívny výklad, ale vyžaduje sa naopak jeho extenzívny výklad, jeho súčasťou je aj pozitívny záväzok štátu zabezpečiť, aby toto právo nebolo len formálne garantované, ale aby toto právo bolo aj prakticky a efektívne dosiahnuteľné. Tieto požiadavky vyplývajúce z judikatúry Ústavného súdu SR v Rozsudku neboli dodržané, a preto Rozsudkom došlo k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Podľa žalobcu Súd mal zvoliť taký výklad ZDD a ZKR, ktorý žalobcovi, hoci aj v postavení úpadcu, umožní preveriť správnosť znaleckých úkonov a ovplyvniť tak ohodnotenie nehnuteľnosti a cenu za ktorú bude nehnuteľnosť nakoniec predaná.

6. Súd bol v Rozsudku názoru, že dražobník nebol povinný zaslať žalobcovi znalecký posudok a žalobca relevantne nepreukázal nesprávnosť všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti v znaleckom posudku a ak by aj túto nesprávnosť relevantne preukázal, nespôsobuje to neplatnosť dražby. Žalobca podľa svojho názoru relevantne preukázal nesprávnosť všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti v znaleckom posudku a v okolnostiach prípadu nemal k dispozícii inú možnosť, ako spochybníť všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti. V čase podania žaloby a aj po nej disponoval jeho majetkom žalovaný 1/ ako správca konkurznej podstaty a nemohol preto zabezpečiť štandardnou cestou riadny znalecký posudok. Pokiaľ ide o uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn.: 3Cdo233/2010, ktoré sa týka iných skutkových okolností prípadu, inej právnej úpravy ZDD a ide len o ojedinelé rozhodnutie, ktoré nebolo potvrdené v žiadnych ďalších rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR a nie je ústavne konformné v kontexte základného práva žalobcu vlastníť majetok. Tento právny názor žalobcu potvrdzuje aj uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn.: 6Cdo/89/2017 z 22.06.2017. Žalobca opakuje, ak by určenie všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti nebolo relevantné, ZDD by nedával vlastníkovi predmetu dražby právo namietať prvotný znalecký posudok alebo žiadať vypracovanie nového znaleckého posudku iným znalcom. Rozsudok preto aj v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okrem toho, samotná dražba bola poznačená ďalšími pochybnosťami ohľadom jej zákonnosti. Žalovaný 3/ na pojednávaní priznal, že bol bývalým zamestnancom žalovaného 2/. A hoci sa dražby zúčastnilo viacero účastníkov dražby, žalovaný 3/ sa stal napokon vydražiteľom a cena dosiahnutá vydražením sa rovnala všeobecnej hodnote nehnuteľností určenej podľa znaleckého posudku. Inými slovami, je viac než nepravdepodobné, aby pri viacerých účastníkoch dražby cena dosiahnutá vydražením sa rovnala minimálnemu podaniu, ktoré zodpovedá všeobecnej hodnote nehnuteľností určenej podľa znaleckého posudku. To platí o to viac, že žalovaný 3/ výslovne priznal na pojednávaní, že vydraženú nehnuteľnosť predal krátko po uskutočnení dražby tretej osobe za rovnakú cenu, za akú ju vydražil, ktorá zodpovedala všeobecnej hodnote nehnuteľnosti určenej podľa znaleckého posudku. Tieto prevody nehnuteľností teda nemala žiadny hospodársky význam pre žalovaného 3/. Tieto skutočnosti nasvedčujú vážnym podozreniam, že proces dražby aj predaj samotnej nehnuteľnosti žalovaným 3/ bol zmanipulovaný a sprevádzaný machináciami. Tieto skutočnosti potom žalobcu oprávnené vedú k pochybnostiam o všeobecnej hodnote nehnuteľnosti, ktorá bola určená znaleckým posudkom zjavne neprímerane nízko, čo malo smerovať k vopred dohodnutému výsledku dražby.

7. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniam žalovaných 1 až 3. Žalovaný 1/ vo vyjadrení prioritizuje zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a vyrovnaní (ďalej ako „ZKR“) pred zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej ako „ZDD“) pri posúdení aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pričom sa nevenuje argumentácii žalobcu z odvolania (ku ktorému sa mal konkrétne vyjadriť) k tejto otázke a vôbec nevysvetľuje, prečo ZKR má mať prednosť ZDD, hoci ide o právo žalobcu na jeho súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ktoré pre žalobcu slúži iba na čo najširšie uspokojenie veriteľov a riadne znalecké ohodnotenie predmetnej nehnuteľnosti. Teda celá otázka má aj ústavný rozmer a ZKR aj ZDD je potrebné vykladať ústavne konformne, čo Súd v Rozsudku neurobil. Žalovaný 1/ sa vo vyjadrení rovnako vôbec nevyjadruje k uzneseniu Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/89/2017, čím implicitne potvrdil jeho relevanciu na prejednávajúcu vec. Navyše toto uznesenie Najvyššieho súdu SR priamo vyvracia rozhodnutie Najvyššieho súdu SR so spis. zn. 3Cdo 233/2010, na ktorom založil Súd v Rozsudku údajný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Pokiaľ ide o rozsudok Krajského súdu v Bratislave so spis. zn.: 8Co/350/2016, na ktorý poukazuje žalovaný 1/, tak tento nemožno považovať za relevantný, pretože je v rozpore s uznesením Najvyššieho súdu SR spis. zn.: 6Cdo/89/2017.

8. Aj žalovaný 2/ prioritizuje ZKR pred ZDD pri posúdení aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pričom sa nevenuje argumentácii žalobcu z odvolania (ku ktorému sa mal konkrétne vyjadriť). Argumentácia žalovaného 2/ o prednosti ZKR pred ZDD je nepresvedčivá a nesprávna. Argumentácia žalovaného 2/ ust. § 7 ods. 1 ZDD je v tejto súvislosti nesprávna a zavádzajúca. Odkaz na ZKR v predmetnom ustanovení ZDD nie je dôkazom o prednosti, resp. špeciálnosti ZKR pred ZDD, ale je iba legislatívnou technickou pomôckou na vyjadrenie jedného z viacerých možných navrhovateľ'ov dražby. Navyše ust. § 7 ods. 1 ZDD priznáva postavenie navrhovateľ'a dražby aj vlastníkovi predmetu dražby, ktorým bol v rozhodnom čase žalobca. Z toho dôvodu je potrebné ZDD a ZKR interpretovať vo vzájomnej súvislosti (nie izolovane ako to urobil žalovaný 2/) a vo svetle práva žalobcu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ak žalovaný 2/ tvrdí, že lehota 4 kalendárnych dní na vyjadrenie k znaleckému posudku bola pre žalobcu dostatočná, tak žalobca nesúhlasí. Z ust. § 12 ods. 4 ZDD pritom vyplýva, že vlastník predmetu dražby má mať lehotu 10 pracovných dní vzniesť u dražobníka námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby a prípadne žiadať vyhotoviť znalecký posudok iným znalcom. Lehota, ktorú mal fakticky vytvorenú konaním žalovaného 1/, teda bola podstatne kratšia ako lehota podľa ZDD, teda táto lehota bola nedostatočná. Žalovaný 2/, rovnako ako žalovaný 1/, sa vo vyjadrení vôbec nevyjadruje k uzneseniu Najvyššieho súdu SR spis. zn.: 6Cdo/89/2017, čím implicitne potvrdil jeho relevanciu na prejednávanú vec. Pokiaľ ide o rozsudok Krajského súdu Trenčína so spis. zn.: 5Co/352/2016, tak tento nemožno považovať za relevantný, pretože je v rozpore s uznesením Najvyššieho súdu SR spis. zn.: 6Cdo/89/2017. Vyjadrenie žalovaného 2/ tak nijako účinne nespochybnilo dôvodnosť podaného odvolania žalobcu a nepodporilo ani vecnú správnosť Rozsudku, skôr naopak.

9. Žalovaní odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrili.

10. Žalovaný 1 navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Odvolateľ (žalobca) vo svojom odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci - aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby z dôvodu, že podľa jeho názoru došlo k formálnemu výkladu ust. § 21 ods. 2 a 4 z. č. 527/2002 Z. z. a ust. § 12 z. č. 527/2002 Z. z. Podľa odvolateľa je aktívna vecná legitímácia na uplatnenie práva domáhať sa určenia dobrovoľnej dražby za neplatnú, daná materiálne, samotným zásahom. Právna skutočnosť, že na majetok odvolateľa bol vyhlásený konkurz, nemá podľa odvolateľa na jej posúdenie vplyv; podľa odvolateľa je vo veci rozhodné, že vlastník predmetu dražby má v súlade s ust. § 12 ods. 5 z. č. 527/2002 Z. z. právo na namietnutie stanovenej všeobecnej hodnoty predmetu dražby (a právo prípadne žiadať nový znalecký posudok). Uvedený právny názor odvolateľa nie je v súlade s právnym poriadkom. Odvolateľ sa podanou žalobou domáhal určenia dobrovoľnej dražby za neplatnú z dôvodu, že podľa jeho názoru boli porušené ustanovenia z. č. 527/2002 Z. z., konkrétne ust. § 12 ods. 5 z. č. 527/2002 Z. z. - nebol mu doručený znalecký posudok riadne a včas v dôsledku čoho, podľa jeho názoru, nemohol včas namietnuť nízke znalecké ohodnotenie predmetu dražby. Právo podľa ust. § 12 ods. 5 z. č. 527/2002 Z. z. - na podanie námietky, vzniká len vtedy, ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, čo nezodpovedá skutkovému stavu. V danom prípade bol navrhovateľom správca konkurznej podstaty, ktorý predmetom dražby disponoval zo zákona podľa ust. § 44 ods. 1 z. č. 7/2005 Z. z. ako vlastník, čím nastúpil na miesto odvolateľa a vykonával práva podľa z. č. 527/2002 Z. z. Nedostatok toho, že odvolateľ nie je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, nemožno odstrániť odvolateľom navrhovaným extenzívnym výkladom, tak, že ak na obranu odvolateľom domnievaného porušenia práv nevystúpi na to zo zákona výslovne oprávnený subjekt, je oprávnený na takýto úkon on sám. Žalovaný 1 dal do pozornosti rozhodnutie KS Bratislava ako odvolacieho súdu, ktorý v rámci rozhodnutia o odvolaní o otázke aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby podanej úpadcom a nie jeho správcou konkurznej podstaty, sp. zn.: 8Co/350/2016 zo dňa 26.09.2017, uviedol: "Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní namietal, že je osobou oprávnenou domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby, nakoľko z ust. § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách vyplýva, že neplatnosti dražby sa môže domáhať každý, kto ňou bol na svojich právach dotknutý, odvolací súd uvádza, že táto jeho argumentácia, vychádzajúca z gramatického výkladu citovaného ustanovenia, avšak bez zohľadnenia skutočnosti, že predmetná dražba bola vykonaná v rámci konkurzu vyhlásenému na jeho majetok na návrh žalovaného 1/ - správcu konkurznej podstaty žalobcu, nie je dôvodná. Nemožno totiž v danom prípade opomenúť, že dražba nehnuteľností žalobcu bola vykonaná v čase prebiehajúceho konkurzného konania na jeho majetok, a preto je z hľadiska ustálenia osoby oprávnenej podať žalobu o určenie neplatnosti tejto dražby významné nielen to, či žalobca v spore tvrdí, že vykonaním dražby bol dotknutý na jeho právach, no tiež to, či výkonu práva domáhať sa v zmysle

ust. § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách neplatnosti dražby nebráni iná právna úprava. Tou je v danom prípade najmä ust. § 44 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii; ktoré za jedinú osobu, oprávnenú uskutočňovať akékoľvek právne úkony týkajúce sa majetku úpadcu (a teda i domáhať sa neplatnosti dražby) určuje správcu konkurznej podstaty, teda žalovaného 1/, a nie žalobcu, ako i ust. § 47 ods. 5 citovaného zákona; podľa ktorého súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu. Pre úplnosť odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že napriek skutočnosti, že nositeľom aktívnej vecnej legitímácie je v tomto prípade výlučne žalovaný 1/ ako správca konkurznej podstaty, žalobca v súvislosti s vykonaním predmetnej dražby neostal bez možnosti domáhať sa nápravy ujmy, ktorá mu podľa jeho tvrdenia mala vykonaním dražby vzniknúť (hoci v danom spore žiadna nebola preukázaná), keď samotná absencia vecnej legitímácie v tomto spore nevyklučuje možnosť prípadnej zodpovednosti podľa Zákona o dobrovoľných dražbách, Zákona konkurze a reštrukturalizácii, prípadne podľa zák. č. 8/2005 Z. z., o správcoch.

11. Odvolateľovi bol doručený dotknutý znalecký posudok na vedomie formou e-mailovej správy, čo v rámci podanej žaloby aj potvrdil (odvolateľ uvádza 4 dni pred dražbou). Otázne zostáva, prečo vo svojom deklarovanom záujme o čo možno najvyššie uspokojenie veriteľov v konkurze, v prípade pochybností ohľadom nízkeho ohodnotenia predmetu dražby obratom po zistení svojich pochybností - prečítaní e-mailovej správy kontrole inzerátov, nedal podnet/dopyt správcovi konkurznej podstaty, ale svoje pochybnosti uviedol až v žalobe podanej dňa 10.05.2017 (k žalobe boli ako prílohy priložené inzeráty z konca apríla 2017 - t. j. mesiac po dražbe). Faktom zostáva, že e-mailovou správou zaslaný znalecký posudok sa v zmysle uvedeného stal pre odvolateľa zdrojom informácií pre uskutočnenie prieskumu ohodnotenia predmetu dražby až mesiac po uskutočnení dražby a veci v čase zaslania znaleckého posudku nevenoval žiadnu pozornosť, čím sám nevystúpil na obranu svojich práv, ktorých porušenia sa teraz domnieva. K odvolateľom uvedenej nemožnosti zabezpečenia ďalšieho znaleckého posudku na vlastné náklady uvádza, že do dnešného dňa bol v konkurze zosúpisovaný nehnuteľný majetok, ktorý je predmetom toho konania a iný majetok nebol nájdený. Prípadný príjem odvolateľa nebol do dnešného dňa zistený a ani odvolateľom v konkurze priznaný. Okrem toho, tento príjem by podliehal konkurzu len v rozsahu, v akom by podliehal exekúcii. Preto prípadná nepriaznivá finančná situácia odvolateľa je dôsledkom rozhodnutí odvolateľa, či a ako si bude zaobštarávať obživu a nie je spôsobená vedeným konkurzným konaním na jeho majetok. Navyše, odvolateľovi bolo v rámci súdneho konania priznané plné oslobodenie od súdnych poplatkov. Vyššie uvedené skutočnosti vytvárajú pochybnosti žalovaného 1 ohľadom úmyslu a cieľov odvolateľa pri podaní žaloby a predlžovaní tohto súdneho konania a v neposlednom rade i prebiehajúceho konkurzného konania. Žalovaný 1 sa plne sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu o tom, že odvolateľ, ako osoba v konkurze, nebol aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti zapísanej v súpise konkurznej majetkovej podstaty. Na podanie žaloby bol výlučne oprávnený správca konkurznej podstaty - žalovaný 1.

12. Odvolateľ namieta, že relevantným spôsobom preukázal diskrepancie medzi trhovou a znaleckou cenou predmetu dražby a uvádza, že nemal možnosť štandardnou cestou zabezpečiť znalecký posudok z dôvodu vyhláseného konkurzu. Ďalej odvolateľ sponchybuje aplikáciu záverov vyplývajúcich z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 233/2010, podľa ktorého určenie výšky ceny draženej nehnuteľnosti nemá za následok neplatnosť dražby a dovoľáva sa jej prieskumu v duchu uznesenia NS SR, sp. zn.: 6Cdo/89/2017 z 22.06.2017. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 233/2010 považuje odvolateľ za ojedinelé a ústavne nekonformné s právom vlastníť majetok. S argumentáciou odvolateľa sa žalovaný 1 nemôže stotožniť. Záver prvostupňového súdu o neunesení dôkazného bremena odvolateľom, keď odvolateľ ako osoba oslobodená od platenia súdnych poplatkov okrem inzerovaných ponúk na predaj nehnuteľností z rôznych obcí k inému dňu než bol deň dražby (28.03.2017), nepredložil a ani nenavrhol žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie tvrdeného rozdielu medzi znaleckou a trhovou cenou predmetu dražby (ako napr. ďalší znalecký posudok), je zákonný a vecne správny. Vo vzťahu k právnym záverom uvedeným v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 233/2010, o tom, že určenie výšky ceny draženej nehnuteľnosti nemá za následok neplatnosť dražby, tieto sú plne aplikovateľné na skutkový stav zistený prvostupňovým súdom, keďže v oboch prípadoch sa žalobca domáhal určenia neplatnosti dražby z dôvodu porušenia povinnosti doručiť písomnosti týkajúce sa dražby a povinností podľa ust. § 12 z. č. 527/2002 Z. z.

13. Žalovaný 1 reagoval na vyjadrenia žalobcu. Odvolateľ (žalobca) vo svojom vyjadrení namieta, že žalovaný 1 sa vo svojom vyjadrení k jeho odvolaniu nevenuje otázke posúdenia aktívnej vecnej legitímácie, a to konkrétne nevysvetľuje v posudzovanej otázke prioritizáciu z. č. 7/2005 Z. z. („ZKR“) pred z. č. 527/2002 Z. z. („ZDD“). Vo veci určenia okruhu osôb dotknutých na svojich právach oprávnených na podanie žaloby podľa ust. § 21 ods. 2 z. č. 527/2002 Z. z. majú ustanovenia z. č. 7/2005 Z. z. prednosť z dôvodu špeciality, tak ako to podrobne odôvodňuje rozsudok KS Bratislava, sp. zn.: 8Co/350/2016, rozsudok OS Trnava, sp. zn. 12C/8/2013 a v konečnom dôsledku aj odvolaním napadnutý rozsudok OS Trnava, sp. zn.: 27C/45/2017. Odvolateľ nebol (odo dňa začatia konkurzu) a aktuálne nie je nositeľom relevantného hmotnoprávneho oprávnenia, t. j. oprávnenia nakladať s dotknutými nehnuteľnosťami a navrhnuť ich dražbu, preto je vylúčený, aby bol dotknutý na právach, ktoré mu nepatria. Obsahom práva na súdnu ochranu nie je právo odvolateľa na uplatnenie procesného prostriedku (žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby), ktorý mu právny poriadok nepriznáva. Ústavou garantované právo vlastníť majetok bolo obmedzené na základe zákona a zákonným spôsobom v dôsledku vyhláseného konkurzu, ktorého vyhlásenia sa domáhal sám odvolateľ. Okamihom vyhlásenia konkurzu na majetok odvolateľa vykonáva práva odňaté úpadcovi v dôsledku vyhláseného konkurzu správca konkurznej podstaty. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu spočíva na správnom skutkovom a právnom hodnotení. Odvolateľ má za to, že žalovaný 1 sa vôbec nevyjadruje k uzneseniu NS SR, sp. zn.: 6Cdo/89/2017, v dôsledku čoho vyvodil záver o implicitnom potvrdení relevancie uvedeného rozhodnutia. Podľa názoru odvolateľa menované rozhodnutie priamo vyvracia rozhodnutie NS SR sp. zn.: 3 Cdo 233/2010, na ktorom podľa názoru odvolateľa založil prvostupňový súd „údajný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu“. Vo veci, o ktorej rozhodol NS SR vo svojom uznesení sp. zn.: 6Cdo/89/2017 nebola vôbec sporná aktívna vecná legitímácia žalobcu. NS SR v predmetnej veci neprijal žiaden záver o tom, že argumenty uvedené v rozhodnutí NS SR sp. zn.: 3 Cdo 233/2010 sú a priori ústavne nesúladne a nesprávne. Rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci sp. zn.: 6Cdo/89/2017 bolo zrušené z dôvodu, že odvolací súd sa nevysporiadal so všetkými podstatnými odvolacími námietkami, t. j. nevysvetlil, prečo sú závery uvedené v rozhodnutí NS SR sp. zn.: 3 Cdo 233/2010 aplikovateľné na prejednávajúcu vec a aký majú vzťah k odvolacím námietkam žalobcov. Tvrdenie odvolateľa o tom, že rozhodnutie NS SR, sp. zn.: 6Cdo/89/2017, citované odvolateľom v jeho odvolaní priamo vyvracia rozhodnutie NS SR sp. zn.: 3 Cdo 233/2010 je nedôvodné a je postihnuté vadou nesprávnej interpretácie. Prvostupňový súd nezaložil nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na rozhodnutí NS SR sp. zn.: 3 Cdo 233/2010, tak ako to tvrdí odvolateľ. V rámci bodu 17 rozsudku OS Trnava z 26.11.2019, napadnutého odvolaním, sa prvostupňový súd vysporiadal s námietkami žalobcu, ktoré súd po zohľadnení nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu vo veci rozoberať ani nemusel, resp. ich posúdenie nemohlo mať vplyv na výsledok prvostupňového konania. Navyše, odvolateľ v rámci prvostupňového konania nevyvinul dostatočnú aktivitu na preukázanie svojich tvrdení (neuniesol dôkazné bremeno). Podľa názoru žalovaného 1 sa prvostupňový súd vysporiadal riadne so všetkými námietkami žalobcu. Skutočnosť, že žalobca nedostatočne podložil svoju žalobu a v priebehu súdneho konania nepredložil žiadne relevantné dôkazy nie je vadou prvostupňového konania. Vo vzťahu k právnym záverom uvedeným v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 233/2010, o tom, že určenie výšky ceny draženej nehnuteľnosti (znaleckým posudkom) nemá samo osebe za následok neplatnosť dražby, žalovaný 1 uvádza, že tieto sú plne aplikovateľné na skutkový stav zistený prvostupňovým súdom, keďže v oboch prípadoch sa žalobca domáhal určenia neplatnosti dražby z dôvodu porušenia povinnosti doručiť písomnosti týkajúce sa dražby a povinností podľa ust. § 12 z. č. 527/2002 Z. z. Odvolateľ nepovažuje rozsudok KS Bratislava sp. zn.: 8Co/350/2016 (na ktorý poukázal žalovaný 1) za relevantný, pretože je podľa názoru odvolateľa v rozpore s uznesením NS SR, sp. zn.: 6Cdo/89/2017, a teda rozhodnutie NSSR má prednosť ako rozhodnutie inštancie nadriadeného súdu. Záver odvolateľa o prednostnej aplikácii uznesenia NS SR, sp. zn.: 6Cdo/89/2017 je nesprávny. Rozhodnutia sú založené na inom skutkovom základe a ich predmetom je iná právna otázka, v prípade rozsudku KS Bratislava sp. zn.: 8Co/350/2016 je ňou otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu za situácie, keď na jeho majetok bol vyhlásený konkurz a v prípade uznesenia NS SR, sp. zn.: 6Cdo/89/2017 je ňou otázka ústavne súladného odôvodnenia rozhodnutia súdu vo vzťahu k námietkam žalobcu. Odvolateľom opakovane preferované uznesenia NS SR, sp. zn.: 6Cdo/89/2017 nebráni aplikácii právnych záverov obsiahnutých v rozsudku KS Bratislava sp. zn.: 8Co/350/2016. Právne posúdenie odvolateľa vo veci je opäť nesprávne.

14. Žalovaný 2 navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania, keď odvolanie žalobcu pokladá za nedôvodné. Súd prvej inštancie zistil všetky potrebné skutkové okolnosti, tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich správne skutkové i právne

závery a to s použitím správnych právnych predpisov a celkovo tak vec správne právne zhodnotil a odvolací dôvod uplatnený odvolateľom nie je daný. Zároveň odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vyčerpávajúcym spôsobom preukazuje vyššie uvedené závery o správnosti napadnutého rozhodnutia. Závery odvolateľa v súvislosti s aktívnou legitimitáciou žalobcu považuje žalovaný 2 za mylné, poukazujúc napr. aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, spis. zn. 5 Co 352/2016 zo dňa 28.06.2017, ktorý otázku absencie aktívnej legitimitácie úpadcu v súdnom konaní týkajúcom sa majetku podliehajúcemu konkurzu posúdil rovnako ako súd v napadnutom rozhodnutí. Ust. § 44 zákona o konkurze a vyrovnaní upravuje podmienky a nakladania majetkom úpadcu. Základnou vlastnosťou konkurzného práva je, že ide o právo súbehové. V dôsledku vyhlásenia konkurzu prechádzajú na správca všetky dispozičné oprávnenia ohľadom majetku, ktorý patrí úpadcovi a podlieha konkurzu. Tento účinok znamená, že pokiaľ ide o majetok podliehajúci konkurzu, odníma sa dispozícia dlžníka, prípadne iných osôb a to v prospech konkurzného správcu. Aj keď prechod dispozičných oprávnení je najpodstatnejším účinkom, okrem neho dochádza k prechodu na správca aj iných oprávnení viažucich sa k majetku podliehajúcemu konkurzu ako je právo užívacie, právo k výťažkom z takéhoto majetku. Toto odňatie oprávnenie dlžníka spôsobuje u dlžníka ten stav, že mu ostáva zachované v skutočnosti len tzv. holé vlastníctvo. Zákon v tejto súvislosti uvádza, že správca koná v mene a na účet úpadcu, čo nasvedčuje, že medzi správcom a dlžníkom ide navonok o vzťah obdobný zastúpeniu. Riešenie zvolené zákonodarcom sa javí ako efektívne s ohľadom na konštrukciu iných právnych inštitútov v právnom poriadku. V tejto súvislosti je ďalej dôležité uviesť, že prípadné práva a povinnosti z konania, ktoré správca robí v súvislosti so správou a nakladaním s konkurznou podstatou vznikajú vždy úpadcovi a nie správcovi. Kauzálny rozsah, v ktorom dlžník, teda úpadca oprávnenie k majetku podliehajúcemu konkurzu stráca v rozsahu, v ktorom ho správca nadobúda nie je absolútny a taktiež nie je úplne synalagmatický. Rozsah, v ktorom správca nadobúda jednotlivé oprávnenia k majetku v konkurznej podstate je obmedzený účelom, pre ktoré sa dlžníkovi odnímajú. Tým je záujem na nezmenšovaní konkurznej podstaty. Ďalej vo vzťahu k súdnym a iným konaniam je rozhodujúce ust. § 47 zákona o konkurze a vyrovnaní, z ktorého vyplýva, že aktívne legitimitovaný vo veciach, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty ohľadom majetku úpadcu je počas trvania účinkov vyhlásenia konkurzu výlučne správca. Úpadca vyhlásením konkurzu v zásade stratil aktívnu vecnú legitimitáciu na uplatňovanie nárokov, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty. V prípade teda, ak podá žalobu niekto iný ako správca, je potrebné takúto žalobu pre nedostatok vecnej aktívnej legitimitácie zamietnuť.

15. Odvolateľ sa v predmetnej argumentácii snaží podporiť svoju tézu poukázaním aj na právo vlastníka predmetu dražby podľa § 12 odsek 4 a odsek 5 Zákona o dobrovoľných dražbách podať námietky proti znaleckému posudku a žiadať o vypracovanie druhého znaleckého posudku na ohodnotenie predmetu dražby. Je potrebné však poukázať na skutočnosť, že ako priznal sám odvolateľ, bol mu znalecký posudok v elektronickej forme doručený, avšak žiadne námietky voči nemu neboli ani žalovanému v 1. rade ani žalovanému v 2. rade doručené. Z hľadiska účelu zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii je zrejme, že zákon nemôže mať za cieľ ustanovenie dvoch subjektov, ktorí budú mať rovnaké oprávnenia vo vzťahu k majetku v konkurznej podstate. Nie je napr. možné, aby právo vzniesť námietky proti znaleckému posudku podľa § 12 odsek 5 Zákona o dobrovoľných dražbách mal aj vlastníka predmetu dražby (úpadca) a aj správca konkurznej podstaty. Z účelu konkurzného konania pritom vyplýva, že za výšku výťažku zo speňaženia majetku zodpovedá predovšetkým správca konkurznej podstaty a nie úpadca a túto zodpovednosť má správca konkurznej podstaty v prvom rade voči konkurzným veriteľom a aj voči úpadcovi. Vznesenie námietok správcom, t.j. samotným navrhovateľom dražby nemá opodstatnenie, nakoľko ako navrhovateľ dražby môže dražobníkovi priamo určiť, aký znalecký posudok má pre ohodnotenie dražby použiť, ak znalecký posudok spĺňa podmienky zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Zároveň nie je možné v rámci konkurzného konania pripustiť právo úpadcu/vlastníka predmetu dražby vznášať námietky v procese speňažovania majetku v konkurze, ktorého podmienky určujú konkurzní veritelia prostredníctvom svojich orgánov podľa zákona č. 7/2005 Z.z. a správca. Konkurzní veritelia napríklad nie sú viazaní príkazom použiť ako najnižšie podanie vyššiu z hodnôt určených dvoma znaleckými posudkami podľa § 12 odsek 6 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Naopak, v rámci konkurzného konania platí ustanovenie § 91 odsek 2 zákona č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého účelom speňažovania majetku podliehajúceho konkurzu je získať čo najvyšší výťažok, v čo najkratšom čase, s vynaložením čo najnižších nákladov. Pri speňažovaní majetku podliehajúceho konkurzu správca postupuje spôsobom, ktorý s odbornou starostlivosťou vyberie tak, aby čo najlepšie splnil účel speňažovania a dodržal pravidlá speňažovania ustanovené týmto zákonom. Z vyššie citovanej právnej úpravy vyplýva, že ústavnoprávna argumentácia odvolateľa nie je v predmetnej veci aplikovateľná. § 12 odsek 4 a odsek 5 Zákona o dobrovoľných

dražbách jasne a výslovne ustanovujú, za akých podmienok má vlastník predmetu dražby právo vzniesť námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby a tiež rovnako ustanovujú, kedy je dražobník povinný zasielať znalecký posudok vlastníčkovi predmetu dražby. Ustanovenia týchto právnych predpisov nie je možné extenzívne vykladať v duchu ako dôvodí odvolateľ, nakoľko by už nešlo o extenzívny výklad textu normy, ale o zavedenie novej právnej normy.

16. Skutočnosť, že súdne konania týkajúce sa majetku podliehajúceho konkurzu môžu byť začaté iba z podnetu správcu konkurznej podstaty je výslovne a nepochybne ustanovená § 47 odsek 5 zákona č. 7/2005 Z.z., ktorý ako *lex specialis* sa jednoznačne aplikuje aj na súdne konanie o neplatnosti dražby majetku podliehajúceho konkurzu (dokonca vykonanej ako forma speňažovania v danom konkurze). Analogicky, ak nemá podľa zákona č. 7/2005 Z.z. úpadca právo podať samostatne (priamo) žalobu o určení neplatnosti napríklad speňaženia jeho majetku správcom inou formou v súlade s § 92 odsek 1 zákona č. 7/2005 Z.z., nie je dôvod priznávať toto právo úpadcovi pri zohľadnení normy § 47 odsek 5 zákona č. 7/2005 Z.z. v prípade dobrovoľnej dražby. Špeciálnosť právnej úpravy konkurzného konania voči všeobecnej úprave podľa Zákona o dobrovoľných dražbách je nepochybná zo súbehovej podstaty konkurzného práva a samotnou úpravou § 7 odsek 1 Zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý označuje zákon č. 7/2005 Z.z. ako osobitný zákon z pohľadu Zákona o dobrovoľných dražbách. Následne v súlade s právnou zásadou *lex specialis derogat legi generali* platí, že otázku aktívnej legitímácie v konaní o neplatnosť dražby je potrebné riešiť podľa osobitného zákona, t.j. zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. V tejto súvislosti je možné zovšeobecniť, že každé právo ktoré zákon umožňuje, či už implicitne alebo výslovne, uplatniť na súde je v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok nositeľa daného práva možné uplatniť iba prostredníctvom správcu podľa § 47 odsek 5 zákona č. 7/2005. Zároveň aj samotný § 21 odsek 2 Zákona o dobrovoľných dražbách dáva právo podať žalobu osobe ktorej práva boli porušením zákona o dobrovoľných dražbách dotknuté a nie výslovne vlastníčkovi predmetu dražby, takže nemôže byť ani spor o otázke, či môže existovať osobitné oprávnenie vlastníka predmetu dražby popri oprávnení správcu konkurznej podstaty konajúceho za tohto vlastníka na ktorého predmetné právo prešlo, keď podľa § 44 odsek 1 zákona č. 7/2005 Z. z. oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúceho konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúce sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu. V rámci súdneho konania bolo preukázané, že žalovaný v 3. rade nebol v čase konania zamestnancom dražobníka a teda nebola splnená podmienka podľa § 5 uvedeného zákona pre to, aby bol žalovaný v 3. rade vylúčený z možnosti účasti na predmetnej dražbe. V každom prípade však nemajú tvrdenia odvolateľa žiadny právny význam pre určenie dražby za neplatnú a neznamenajú žiadnu skutočnosť, predstavujúcu dôvod na určenie predmetnej dražby za neplatnú podľa § 21 odsek 2 Zákona o dobrovoľných dražbách.

17. Podľa názoru žalovaného 2 a vyplýva to aj z textu uznesenia Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6 Cdo 89/2017, na ktoré žalobca poukazuje, že predmetné uznesenie NS SR neobsahuje žiadnu právnu argumentáciu aplikovateľnú na predmetnú vec. Podstatou uvedeného uznesenia NS SR a dôvodom pre zrušenie rozhodnutia v dovolacom konaní v danej veci bolo nedostatočné odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia a jeho zrušenie dovolacím súdom z tohto procesnoprávneho dôvodu. Otázka riešená dovolacím súdom sa týkala prípadu v ktorom ten istý znalec vypracoval v krátkom čase dva líšiace sa znalecké posudky tohto istého predmetu dražby; riešenie tejto otázky však nie je vôbec relevantné v našom konaní. Uvedené uznesenie NS SR zároveň ani neobsahuje riešenie tejto otázky, uvádza iba, že konajúce súdy túto otázku neriešili v rámci odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie alebo odvolacieho súdu. Predmetné uznesenie NS SR tak žiadnym spôsobom nespochybňuje závery uvedené v rozhodnutí NS SR spis. zn. 3 Cdo 233/2010 na ktoré sa odvoláva aj napadnuté rozhodnutie. Prednosť zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii vyplýva zo súbehovej podstaty konkurzného práva ako ho upravujú príslušná právna doktrína a aj judikatúra. Nemožno vôbec akceptovať tvrdenia žalobcu, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, spis. zn. 5 Co 352/2016 nemožno považovať za relevantný vo svetle záverov uznesenia NS SR spis. zn. 6 Cdo 89/2017, keď tieto súdne rozhodnutia riešia úplne rozdielne právne otázky. Argumentácia použitá z rozsudku KS Trenčín pojednáva o otázke nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby o určenie neplatnosti dražby v rámci konkurzného konania a uznesenie NS SR pojednáva o otázke preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a s tým súvisiaceho riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

18. Žalovaný 3 vo svojom vyjadrení uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, navrhuje ho ako vecne správne potvrdiť. Žalovaný 3 bol zamestnancom žalovaného 2 do 31.1.2017,

dražba sa konala 28.3.2017 a v tom čase nebol zamestnancom dražobníka. Po dražbe a uhradení ceny dosiahnutej vydražením sa dňa 18.4.2017 uskutočnilo neúspešné odovzdanie predmetu dražby, ktorého sa žalobca nezúčastnil. Na mieste sa nachádzal užívateľ predmetu dražby, ako sám uviedol, otec žalobcu. Po rozhovore s užívateľom predmetu dražby žalovaný 3 začal tušiť, že žalobca resp. užívateľ predmetu dražby - otec žalobcu, predmet dražby dobrovoľne neodovzdá. Po záverečnej poznámke užívateľa predmetu dražby, že je tu ešte možnosť napadnutia dražby, sa žalovaný 3 následne rozhodol nehnuteľnosť predať hoc aj za cenu, za akú ju nadobudol (v tom čase a vzniknutej situácii by predal nehnuteľnosť aj so stratou), pretože nadobudol presvedčenie, že zo strany žalobcu hrozí reálne niekoľkoročný súdny spor, čo sa nakoniec aj potvrdilo podaním žaloby o neplatnosť dražby žalobcom dňa 10.5.2017. So závermi, ktoré žalobca vyvodil zo skutočností, že bol bývalým zamestnancom žalovaného 2, že sa predmet dražby vydražil za cenu vo výške znaleckého posudku na dražbe, ktorej sa zúčastnilo viacero účastníkov dražby a že následne bez hospodárskeho významu nehnuteľnosť predal tretej osobe, žalovaný 3 nesúhlasí a považuje ich za tendenčné.

19. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť.

20. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

21. Odvolací súd v zmysle § 385 ods. 1 CSP nepovažoval za potrebné a účelné nariadiť vo veci pojednávanie, nakoľko vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovať či doplniť dokazovanie, pričom predmetom odvolacieho prieskumu bolo právne posúdenie otázok, ku ktorým sa obe sporové strany už vyčerpávajúco a dostatočne vyjadrili. Nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani žiaden dôležitý verejný záujem.

22. Z obsahu spisu a zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 10.5.2017 domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby vykonanej dňa 28.3.2017 v Trnave, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k.ú. I. U. a to rodinný dom súp. č. XXX, postavený na parc. č. 13/9, parc. č. 13/1 záhrada o výmere 701 m², parc. č. 13/4 záhrada o výmere 1019 m², parc. č. 13/6 zastavané plochy a nádvoria o výmere 383 m², parc. č. 13/9 zastavané plochy a nádvoria o výmere 110 m² a parc. č. 13/10 zastavané plochy a nádvoria o výmere 33 m² (ďalej len „nehnuteľnosti“). Podanú žalobu odôvodnil tým, že znaleckým posudkom bola nehnuteľnosť ocenená na sumu 46.000,- € a táto nezodpovedá jej všeobecnej hodnote, cena pozemkov bola o 22.000,- € nižšia a cena obdobných nehnuteľností sa pohybuje od 50.000,- € do 75.000,- €. Znalecký posudok mu bol zaslaný e-mailom 4 dni pred dražbou, teda nebola dodržaná lehota na vznesenie námietok vlastníka predmetu dražby v zmysle § 12 ods. 4 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „ZoDD“). K žalobe pripojil znalecký posudok, ponuky realitných kancelárii na predaj obdobných nehnuteľností.

23. Uznesením Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 8.4.2015 č.k. 6K/5/2015-74 (čl. 69) bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka - žalobcu. Uznesením č.k. 6K/5/2015-145 zo dňa 13.8.2015 (čl. 128) bol odvolaný z funkcie správca JUDr. Ing. Igor Hudoba a ustanovený do funkcie správca úpadcu žalovaný 1/ (pôvodné meno PERSPECTA Recovery, k.s.). Navrhovateľom dražby bol žalovaný 1/, dražobníkom bol žalovaný 2/ a vydražiteľom nehnuteľností je žalovaný 3/. Znaleckým posudkom znalca Ing. Ivana Šimeka č. 16/2017 zo dňa 16.1.2017 boli nehnuteľnosti ocenené na sumu 46.000,- €. Znalecký posudok zaslaný poštou prevzal žalovaný 1/ dňa 31.1.2017. Dobrovoľná dražba bola vykonaná dňa 28.3.2017 v Trnave, a priebeh dražby bol osvedčený notárskou zápisnicou č. N 301/2017, Nz 10369/2017 NCRIs 10595/2017.

24. Súd prvej inštancie svoj záver o nevyhnutnosti žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnuť založil v prvom rade na tom závere, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný.

25. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve používa pojem vecná legitimácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitimácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

26. Súd prvej inštancie preto dospel k vecne správne záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu a preto nemal inú možnosť ako žalobu zamietnuť bez toho, aby sa zaoberal ďalšími meritórnymi otázkami.

27. Záver o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie vyplýva z posúdenia právnych účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu.

28. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že dňa 08.04.2015 bol začatý konkurz na majetok žalobcu, ktorý doposiaľ nebol ukončený. Predmetom tohto súdneho konania je majetok podliehajúci konkurzu patriaci žalobcovi ako úpadcovi, a preto žalobca nie je po začatí konkurzného konania aktívne legitimovaný na podanie žaloby týkajúcej sa majetku podliehajúceho konkurzu, pričom za takúto žalobu je potrebné považovať aj žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. V prejednávanom spore je teda nepochybné, že žaloba podaná žalobcom sa týka majetku podliehajúceho konkurzu. V čase po vyhlásení konkurzu síce úpadca nestráca spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva ani spôsobilosť byť účastníkom konania, či procesnú spôsobilosť podľa procesného práva, avšak tieto jeho spôsobilosti sú obmedzené právnou úpravou, ktorá určité oprávnenia aj povinnosti v rámci hmotného i procesného práva prenáša na inú osobu, a to na správcu konkurznej podstaty. Preto je to len správca, ktorý môže po vyhlásení konkurzu účinne nakladať s majetkom patriacim do konkurznej podstaty a je to tiež len on, kto môže po vyhlásení konkurzu viesť namiesto úpadcu aktívne i pasívne súdne spory týkajúce sa majetku buď priamo patriaceho do podstaty alebo takých nárokov, ktoré sú čo i len potenciálne spôsobilé podstatu určitým spôsobom zaťažiť (teda spory, v ktorých nebyť vyhláseného konkurzu by ako žalobca alebo žalovaný vystupoval priamo úpadca).

29. Základným účinkom vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu je strata oprávnenia úpadcu nakladať s majetkom podstaty a strata oprávnenia na výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty a prechod týchto oprávnení na správcu podstaty. V zásade platí, že správca podstaty je vo vzťahu k majetku, ktorý patrí do podstaty, oprávnený robiť úkony, na ktoré by bol inak oprávnený úpadca. Činnosť správcu má smerovať k naplneniu konečného cieľa konkurzu, ktorým je spešenie majetku patriaceho do podstaty a pomerné uspokojenie veriteľov. (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Cdo 35/2009, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo 52/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cob/144/2017).

30. Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že hmotnoprávna i procesnoprávna spôsobilosť žalobcu ako úpadcu síce zostáva zachovaná, zároveň je však obmedzená v tom, že aktívnu i pasívnu vecnú legitimáciu v sporoch, ktorých predmetom je majetok podliehajúci konkurzu, má namiesto úpadcu správca konkurznej podstaty, a teda žalobca sám vo vlastnom mene nemôže podať žalobu a ani nemôže byť žalovaný. Tým nijako nie je dotknuté právo žalobcu na súdnu ochranu (ako žalobca mylne namieta), ktoré má právo realizovať v rámci konkurzného konania a jeho inštitútov.

31. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného 1, ktorý správne poukázal na to, že v danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že navrhovateľom dobrovoľnej dražby bol správca konkurznej podstaty, ktorý predmetom dražby disponoval zo zákona podľa ust. § 44 ods. 1 z. č. 7/2005 Z. z. ako vlastník, čím nastúpil na miesto odvolateľa a vykonával práva podľa z. č. 527/2002 Z. z. Nedostatok toho, že odvolateľ nie je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, nemožno odstrániť odvolateľom navrhovaným extenzívnym výkladom, tak, že ak na obranu odvolateľom domnievaného porušenia práv nevystúpi na to zo zákona výslovne oprávnený subjekt, je oprávnený na takýto úkon on sám.

32. Aj podľa odvolacieho súdu je namieste aplikovať závery Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu, ktorý v rámci rozhodnutia o odvolaní o otázke aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby podanej úpadcom a nie jeho správcou konkurznej podstaty, sp. zn.: 8Co/350/2016 zo dňa 26.09.2017, uviedol: " Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní namietal, že je osobou oprávnenou domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby, nakoľko z ust. § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách vyplýva, že neplatnosti dražby sa môže domáhať každý, kto ňou bol na svojich právach dotknutý, odvolací súd uvádza, že táto jeho argumentácia, vychádzajúca z gramatického výkladu citovaného ustanovenia, avšak bez zohľadnenia skutočnosti, že predmetná dražba bola vykonaná v rámci konkurzu vyhlásenému na jeho majetok na návrh žalovaného 1/ - správcu konkurznej podstaty žalobcu, nie je dôvodná. Nemožno totiž v danom prípade opomenúť, že dražba nehnuteľností žalobcu bola vykonaná v čase prebiehajúceho konkurzného konania na jeho majetok, a preto je z hľadiska ustálenia osoby oprávnenej podať žalobu o určenie neplatnosti tejto dražby významné nielen to, či žalobca v spore tvrdí, že vykonaním dražby bol dotknutý na jeho právach, no tiež to, či výkonu práva domáhať sa v zmysle ust. § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách neplatnosti dražby nebráni iná právna úprava. Tou je v danom prípade najmä ust. § 44 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii; ktoré za jedinú osobu, oprávnenú uskutočňovať akékoľvek právne úkony týkajúce sa majetku úpadcu (a teda i domáhať sa neplatnosti dražby) určuje správcu konkurznej podstaty, teda žalovaného 1/, a nie žalobcu, ako i ust. § 47 ods. 5 citovaného zákona; podľa ktorého súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu. Pre úplnosť odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že napriek skutočnosti, že nositeľom aktívnej vecnej legitímácie je v tomto prípade výlučne žalovaný 1/ ako správca konkurznej podstaty, žalobca v súvislosti s vykonaním predmetnej dražby neostal bez možnosti domáhať sa nápravy ujmy, ktorá mu podľa jeho tvrdenia mala vykonaním dražby vzniknúť (hoci v danom spore žiadna nebola preukázaná), keď samotná absencia vecnej legitímácie v tomto spore nevyklučuje možnosť prípadnej zodpovednosti podľa Zákona o dobrovoľných dražbách, Zákona konkurze a reštrukturalizácii, prípadne podľa zák. č. 8/2005 Z. z., o správcoch.

33. Rovnako je dôvodné prihliadnuť aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, spis. zn. 5 Co 352/2016 zo dňa 28.06.2017, ktorý otázku absencie aktívnej legitímácie úpadcu v súdnom konaní týkajúcom sa majetku podliehajúcom konkurzu posúdil rovnako ako súd v napadnutom rozhodnutí. Ust. § 44 zákona o konkurze a vyrovnaní upravuje podmienky a nakladania majetkom úpadcu. Základnou vlastnosťou konkurzného práva je, že ide o právo súbehové. V dôsledku vyhlásenia konkurzu prechádzajú na správcu všetky dispozičné oprávnenia ohľadom majetku, ktorý patrí úpadcovi a podlieha konkurzu. Tento účinok znamená, že pokiaľ ide o majetok podliehajúci konkurzu, odníma sa dispozícia dlžníka, prípadne iných osôb a to v prospech konkurzného správcu. Aj keď prechod dispozičných oprávnení je najpodstatnejším účinkom, okrem neho dochádza k prechodu na správcu aj iných oprávnení viažucich sa k majetku podliehajúceho konkurzu ako je právo užívacie, právo k výťažkom z takéhoto majetku. Toto odňatie oprávnenie dlžníka spôsobuje u dlžníka ten stav, že mu ostáva zachované v skutočnosti len tzv. holé vlastníctvo. Zákon v tejto súvislosti uvádza, že správca koná v mene a na účet úpadcu, čo nasvedčuje, že medzi správcou a dlžníkom ide navonok o vzťah obdobný zastúpeniu. Riešenie zvolené zákonodarcom sa javí ako efektívne s ohľadom na konštrukciu iných právnych inštitútov v právnom poriadku. V tejto súvislosti je ďalej dôležité uviesť, že prípadné práva a povinnosti z konania, ktoré správca robí v súvislosti so správou a nakladaním s konkurznou podstatou vznikajú vždy úpadcovi a nie správcovi. Kauzálny rozsah, v ktorom dlžník, teda úpadca oprávnenie k majetku podliehajúceho konkurzu stráca v rozsahu, v ktorom ho správca nadobúda nie je absolútny a taktiež nie je úplne synalagmatický. Rozsah, v ktorom správca nadobúda jednotlivé oprávnenia k majetku v konkurznej podstate je obmedzený účelom, pre ktoré sa dlžníkovi odnímajú. Tým je záujem na nezmenšovaní konkurznej podstaty. Ďalej vo vzťahu k súdnym a iným konaniam je rozhodujúce ust. § 47 zákona o konkurze a vyrovnaní, z ktorého vyplýva, že aktívne legitimovaný

vo veciach, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty ohľadom majetku úpadcu je počas trvania účinkov vyhlásenia konkurzu výlučne správca. Úpadca vyhlásením konkurzu v zásade stratil aktívnu vecnú legitimáciu na uplatňovanie nárokov, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty. V prípade teda, ak podá žalobu niekto iný ako správca, je potrebné takúto žalobu pre nedostatok vecnej aktívnej legitimácie zamietnuť.

34. Pokiaľ žalobca namietal použiteľnosť záverov vyššie citovaných rozhodnutí a poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6 Cdo 89/2017, žalovaný 2 správne poukázal na to, že predmetné uznesenie NS SR neobsahuje žiadnu právnu argumentáciu aplikovateľnú na predmetnú vec. Podstatou uvedeného uznesenia NS SR a dôvodom pre zrušenie rozhodnutia v dovolacom konaní v danej veci bolo nedostatočné odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia a jeho zrušenie dovolacím súdom z tohto procesnoprávneho dôvodu. Otázka riešená dovolacím súdom sa týkala prípadu, v ktorom ten istý znalec vypracoval v krátkom čase dva líšiace sa znalecké posudky tohto istého predmetu dražby; riešenie tejto otázky však nie je vôbec relevantné v tomto konaní. Uvedené uznesenie NS SR zároveň ani neobsahuje riešenie tejto otázky, uvádza iba, že konajúce súdy túto otázku neriešili v rámci odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie alebo odvolacieho súdu. Predmetné uznesenie NS SR tak žiadnym spôsobom nespochybňuje závery uvedené v rozhodnutí NS SR spis. zn. 3 Cdo 233/2010, na ktoré sa odvoláva aj napadnuté rozhodnutie. Prednosť zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii vyplýva zo súbehovej podstaty konkurzného práva ako ho upravujú príslušná právna doktrína a aj judikatúra. Nemožno vôbec akceptovať tvrdenia žalobcu, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, spis. zn. 5 Co 352/2016 nemožno považovať za relevantný vo svetle záverov uznesenia NS SR spis. zn. 6 Cdo 89/2017, keď tieto súdne rozhodnutia riešia úplne rozdielne právne otázky. Argumentácia použitá z rozsudku KS Trenčín pojednáva o otázke nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu na podanie žaloby o určenie neplatnosti dražby v rámci konkurzného konania a uznesenie NS SR pojednáva o otázke preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a s tým súvisiaceho riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

35. K otázke prioritizácie z. č. 7/2005 Z. z. („ZKR“) pred z. č. 527/2002 Z. z. („ZDD“) žalovaný 1 správne poukázal na to, že vo veci určenia okruhu osôb dotknutých na svojich právach oprávnených na podanie žaloby podľa ust. § 21 ods. 2 z. č. 527/2002 Z. z. majú ustanovenia z. č. 7/2005 Z. z. prednosť z dôvodu špeciality, tak ako to podrobne odôvodňuje rozsudok KS Bratislava, sp. zn.: 8Co/350/2016, rozsudok OS Trnava, sp. zn. 12C/8/2013 a v konečnom dôsledku aj odvolaním napadnutý rozsudok OS Trnava, sp. zn.: 27C/45/2017. Odvolateľ nebol (odo dňa začatia konkurzu) a aktuálne nie je nositeľom relevantného hmotnoprávneho oprávnenia, t. j. oprávnenia nakladať s dotknutými nehnuteľnosťami a navrhnúť ich dražbu, preto je vylúčené, aby bol dotknutý na právach, ktoré mu nepatria. Obsahom práva na súdnu ochranu nie je právo odvolateľa na uplatnenie procesného prostriedku (žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby), ktorý mu právny poriadok nepriznáva. Ústavou garantované právo vlastníť majetok bolo obmedzené na základe zákona a zákonným spôsobom v dôsledku vyhláseného konkurzu, ktorého vyhlásenia sa domáhal sám odvolateľ. Okamihom vyhlásenia konkurzu na majetok odvolateľa vykonáva práva odňaté úpadcovi v dôsledku vyhláseného konkurzu správca konkurznej podstaty.

36. Žalovaný 2 správne argumentuje, že skutočnosť, že súdne konania týkajúce sa majetku podliehajúceho konkurzu môžu byť začaté iba z podnetu správcu konkurznej podstaty, je výslovne a nepochybne ustanovená v § 47 odsek 5 zákona č. 7/2005 Z.z., ktorý ako lex specialis sa jednoznačne aplikuje aj na súdne konanie o neplatnosti dražby majetku podliehajúceho konkurzu (dokonca vykonanej ako forma speňažovania v danom konkurze). Analogicky, ak nemá podľa zákona č. 7/2005 Z.z. úpadca právo podať samostatne (priamo) žalobu o určenie neplatnosti napríklad speňaženia jeho majetku správcom inou formou v súlade s § 92 odsek 1 zákona č. 7/2005 Z.z., nie je dôvod priznávať toto právo úpadcovi pri zohľadnení normy § 47 odsek 5 zákona č. 7/2005 Z.z. v prípade dobrovoľnej dražby. Špeciálnosť právnej úpravy konkurzného konania voči všeobecnej úprave podľa Zákona o dobrovoľných dražbách je nepochybná zo súbehovej podstaty konkurzného práva a samotnou úpravou § 7 odsek 1 Zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý označuje zákon č. 7/2005 Z.z. ako osobitný zákon z pohľadu Zákona o dobrovoľných dražbách. Následne v súlade s právnou zásadou lex specialis derogat legi generali platí, že otázku aktívnej legitimácie v konaní o neplatnosť dražby je potrebné riešiť podľa osobitného zákona, t.j. zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. V tejto súvislosti je možné zovšeobecniť, že každé právo ktoré zákon umožňuje, či už implicitne alebo výslovne uplatniť na súde, je v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok nositeľa daného práva možné uplatniť iba prostredníctvom správcu podľa § 47 odsek 5 zákona č. 7/2005.

37. Vzhľadom na jednoznačný záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby bolo potrebné žalobu zamietnuť a bolo nadbytočným ďalej sa vecne zaoberať namietanými nedostatkami v procese realizovanej dobrovoľnej dražby, preto odvolací sa odvolací súd nezaoberal ďalšou odvolacou argumentáciou. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

38. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalobcu, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

39. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, vrátane odvolaním osobitne nenapadnutého vecne správneho výroku o náhrade trov konania, v súlade s ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

40. Žalovaní 1 až 3 majú voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 396 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaní 1 až 3 boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne im náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).